

БІОГРАФІЯ

Святий повсякденного життя. Він нагадав християнам, що всі люди покликані до святості і можуть досягти її через виконання щоденних справ та професійної праці у християнському дусі.

03.12.2008

ДИТИНСТВО ТА ЮНАЦТВО

Хосемарія Ескрива де Балагер народився в Барбастро (Уеска, Іспанія) 9 січня 1902 року. Батьки Хосемарії Хосе та Долорес мали ще

п'ятеро дітей: Кармен (1899-1957), Сантьяго (1919-1994) та три молодші доньки, що померли у дитячому віці. Подружжя Ескрива дало своїм дітям справжнє християнське виховання.

В 1915 році батько Хосемарії, торговець тканиною, розорився. Хосе Ескрива змушений був переїхати до Логроньо, де знайшов собі інше заняття. У цьому місті Хосемарія вперше відчув своє покликання: побачивши на снігу сліди босих ніг монаха-кармеліта, він зрозумів, що Бог чогось від нього очікує, хоча в чому саме полягає його місія, він поки не знав. Хосемарія дійшов висновку, що, ставши священиком, він швидше осягне Божу волю про себе. Він готується до висвячення спочатку в Логроньо, а потім в Сарагоській семінарії. Як вільний слухач він

також вивчає право в світському Університеті.

ЗАСНУВАННЯ OPUS DEI

Після смерті батька в 1924 році Хосемарія стає головою сім'ї. Він був рукоположений на священика 28 березня 1925 року. Спочатку він служить на сільській парафії, пізніше в Сарагосі. В 1927 році з дозволу свого єпископа він переїжджає до Мадриду, щоб захистити докторську дисертацію з права. Там, 2 жовтня 1928 року, під час молитовного усамітнення, він в об'явленні осягає волю Божу та засновує Opus Dei. Хосемарія одразу почав діяти, не занедбуючи при тому своїх священицьких обов'язків, які переважно виконує в колі хворих та вбогих. До того ж, він вчиться в Мадридському Університеті та читає лекції, щоб утримувати родину.

Він перебуває в Мадриді, коли розпочинається громадянська війна (1936 г). Гоніння на Церкву змушують його переховуватися, постійно змінюючи сховок.

Ескрива здійснює своє служіння підпільно, доки йому не вдається втекти з Мадриду. Після переходу через Піренеї він оселяється в Бургосі.

По завершенню війни в 1939 році повертається до Мадриду. Там він успішно захищає свою докторську дисертацію. Протягом наступних років Хосемарія Ескрива здійснює духовне наставництво серед мирян, священників та монахів.

В РИМІ

В 1946 році він оселяється в Римі, успішно захищає докторську дисертацію з богослів'я в Латеранському Університеті. Його призначено консультантом двох Ватиканських конгрегацій,

почесним членом Папської Академії Теології та почесним прелатом Його Святійшества. Він уважно спостерігає за роботою Другого Ватиканського Собору (1962-1965) та спілкується з багатьма отцями – учасниками Собору. З Риму він часто подорожує всією Європою, закладаючи основи для діяльності Opus Dei або сприяючи її розквіту. З тією самою метою між 1970-им та 1975-им роками він здійснює тривалі подорожі до Мексики, Іспанії та Португалії, до Південної Америки та Гватемали, під час яких він проводить катехизаторські зустрічі з великою кількістю людей.

Хосемарія Ескрива помирає в Римі 26 червня 1975 року. Тисячі людей, серед яких багато єпископів з різних країн (більше третини єпископів всього світу), звертаються до Святого Престолу з

проханням почати процес канонізації Хосемарії Ескрива.

ПРОГОЛОШЕННЯ ОТЦЯ ЕСКРИВИ СВЯТИМ

17 травня 1992 р. Іван Павло II проголошує отця Хосемарію блаженним на площі святого Петра в Римі в присутності 300.000 осіб, що зібралися з цього приводу. "Осяяний божественним натхненням, – сказав Папа в своїй проповіді, – блаженний Хосемарія безустанно проповідував загальне покликання до святості і апостольства.

6 жовтня 2002 р. Іван Павло II проголошує отця Хосемарію святим.[1]

[1] ПАЗУХИН, Євгеній; **Життя і праця блаженного Хосемарія Ескрива**, Москва, 2000.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/biografiia/](https://opusdei.org/uk-ua/article/biografiia/) (15.03.2026)